

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
Kéziratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérmentes 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s Ársa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

85-ik szám.

Brassó, Szombat, július 28-án.

IV. évfolyam 1888.

Kinek van igaza?

I.

Koós Ferencz, Brassómegye kir. tanfelügyelője, a legutóbbi bolonyai községi választásokról, illetőleg a brassói német ujságnak e tárgyban tanúsított sértő magatartásáról cikkezett a „Kolozsvar”-ban. Erre felel csütörtöki számában a brassói német ujság.

Nem bolygatnók többé ezen, már sokat vitatott tárgyat, ha a brassói német lap az abszurditásig nem vinné a dolgot; ha olyanokat nem állítana, mire az ember nem tudja, csodálkozzék-e egy országgyűlési képviselővé választott szerkesztő s volt aljárásbíró törvény nem ismeretén, vagy azon cinizmuson, melylyel emberek százai előtt elkövetett dolgok eltagadtatnak.

A cikk elejére, melyben a szerkesztő dícséri a maga „életét, tetteit, nézeteit s törekvéseit”, nincs szavunk. Elég az, a mit ő maga ír, nem kell nekünk ahhoz kommentárt adni, s különben sem szokásunk személyeskedni, úgy mint azt ő szokta tenni minden alkalommal, a hol az érvek hiányzanak.

A mi Koós Ferencz tanfelügyelő bukaresti életére s onnan való eljövételére vonatkozik, ha az sértés akar lenni, határozottan visszautasítjuk. Olvassa el Szász Domokos, jelenlegi erdélyi ev. ref. püspöknek, az erdélyi ev. ref. konzisztórium megbízásából hivatalos adatok alapján írt s 1870-ben megjelent „Czelder Márton működése Romániában” című művét, ott megtalálja azt, a mit még nem tud.

A brassói német lap nagyon természetesen találja, hogy a szászok szövetkeztek az oláhok ellen s hogy az idén a magyaroknak nem ajánlatott fel az egyezés, mert szerinte biztos forrásból eredő tudomásuk volt arról, hogy ez úgy is hiábavaló lett volna, mint-hogy ugyanezen biztos forrás közölte velök, hogy a magyarok úgy sem fogadták volna el ezen ajánlatot. Multkor elismerte a magyarok többségét, most tagadja az abszolút többséget s csak a relativ többséget engedi meg.

A mi azt illeti, hogy „biztos forrásból tudták”, hogy a magyarok ily ajánlatot nem fogadnak el, arra nézve kételyeink vannak. Ha oly „biztos” forrása lett volna, akkor első

védekezéséből nem hagyta volna ki ezen legfontosabb védelmét. Most fegyvertől akarván ezt használni a szászok magyarellen es eljárásának igazolására, holott ez nem egyéb tiyetlen kifogásnál.

Az igaz, hogy mi oly egyoldalú compromissumba, mint a szászok akarták, nem mentünk volna bele; de azt a feltevést, hogy akadt volna magyar ember, a ki a szászoknak elárulta volna véreit, a magyarság szándékát és tervét, — határozottan visszautasítjuk, mert közöttünk áruló nincs. Ha volna, majd tudnánk szabadulni tőle, de nincs.

A szászok szövetkeztek az oláhokkal, mert e szövetség természetesebbnek, kedvesebbnek tetszett előttük; szövetkeztek velök, mert Brassóban nem tartanak az oláhoktól s csak a magyaroktól félnek; mert az oláh bárgyu, eltűri a rajta elkövetett legnagyobb igazságtalanságot és még önmaga is nyújt hozzá segédkezet, — míg a magyar önértzetes, jogait nem hagyja s igazságtalanságot nem tűr.

Már pedig a szászoknak nem kell önértzetes szövetséges, nekik olyan kell, a kin ők uralkodhatnak, s legkevésbé kell nekik a magyar, ki mögött ott áll az egész ország. Ez az igazi ok, bármennyire is tagadják.

Vajjon a magyarság relativ vagy abszolút többségben van-e a Bolonyában? Beszéljenek a hivatalos adatok!

Az 1887. évre érvényes képviselőválasztási névjegyzékben — ugyanez érvényes a községi választásoknál is — 195 magyar választóval szemben állott 139 szász és oláh választó?

Az abszolút többség 56.

E szerint a névjegyzék szerint kellett volna történnie a községi választásnak, mert a kisorsoltak mandátuma már 1887. december 31-ével lejárt s az ujonnan választandóknak január 1-ével már jogaikba kellett volna lépni.

De tudja Pál, mit kaszál! A mi tanácsunk is látta előre, hogy mi fog következni. Tehát úgy intézte, hogy a legtöbb adót fizetők névsora csak januárban állíttassék össze, mert addig választás ki nem írható, míg ez nem jogérvényes. Ezalatt a központi választmány összeállította az 1888. évre szóló választ-

tói névjegyzéket és kihagyott abból 49 választójogosult magyar választót. 1887-ben részünkről senki sem nézvén a névsor után, e 49 választó önkényesen megfosztott választói jogától.

És vajjon kik hagyattak ki?

A 49 között van tizenhat állami tisztviselő: a kir. tanfelügyelő, egy főszolgabíró, tanító, államvasuti tisztviselők, oly egyének tehát, kik adóhátrálékban nem lehetnek, mert adójuk már fizetésük kiutalásakor hivatalból vonatik le. Kihagyattak a Predeálon állomásozó összes állami tisztviselők, két vámhivatali tiszt kivételével.

De ezzel szemben felvétellett minden elképzelhető szász és oláh, úgy hogy a magyarok száma leapadt 146-ra, a szászok és oláhok száma fölemelkedett 152-re. Most csakugyan a szászok és oláhoké maradt az abszolút többség. Azonban időközben meghalt és végleg eltávozott 9 választó a szászok és oláhok közül, úgy hogy a magyarok abszolút többsége még mindig három szavazat maradt.

A brassói német ujság először tagadja, hogy ők Zajzonból a cigány zenészeket is behozták szavazni; tagadja, hogy ők egyáltalában cigányokat leszavaztattak volna s úgy tünteti fel a dolgot, hogy győzelmük kizárólag a szász választók önértetének tulajdonítandó, „kiket nem kellett elhozatni”, de semmikép sem az oláhoknak, kik szerinte csak kevesen jelentek meg a szavazásnál. Valóban, a merészség legfokozottabb nemét igényeli, tagadni valamit, a mit emberek százai láttak. S ha a brassói német lap továbbra is tagadja, hogy három, Zajzonban lévő cigány zenészt hoztak kocsin Brassóba s úgy ezeket, mint két Czigónia-beli cigányt is szavaztattak le, — úgy nevekket is szolgálhatunk; azokról is, a kik leszavaztak s azokról is, a kik elhozták azokat.

A szászokat nem kellett elhozatni! — Hát kérjük tisztelettel, az a négy magánfogat, mely egész nap hozta-vitte a szász és oláh választókat, mit vétett? Mirevaló a nyilvánosság előtt való ily nem igaz mondás? Abban különben sincs semmi, ha a választókat el kell

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy levél.

— Novellette. —

(Vége.)

18) — Baráti viszonyban állott önnel? — mondá Kázmér, sértő módon lépve a báró elé.

— És ön merészkedett, folytatni e viszonyt, sőt ide betolakodni és titkos látogatásokat tenni?

Hedvig, kire senki sem ügyelt, remegve állott az ajtónál s nem mert mozdulni helyéről. De látta, mint szikráznak urnője szemei, ki heves feleletet várt, a min aztán a két férfiú összekocczan.

A báró azonban oly hidegvérűséggel felelt, felkelve helyéről: melyegészen leforrázta az álnok nőt s czinkostársát.

— Okosabb volna Z. Kázmér ur, ha a saját bajaival törődnek, a melyek elég kellemetlenek, mint-hogy hamis játék miatt körözik. Ugy értesültem B. városban, hogy önt kiutasították az ottani tiszti kaszinóból, mert csalárdul játszott. Ön czinkostárs a nőnek, a ki idecsalt engem, hogy kényszerítsen párbajra önnel, melyen ön jó fizetésért a tulvilágra küldene engem. Ez a párbaj azonban nem fog megtörténni, mert tisztességes ember nem viv csalóval és parlovaggal.

Vad lengyel káromkodással vetette magát Kázmér a báróra, a ki azonban oly hatalmas arczúlással

sel felelt, hogy a kalandor visszatántorodott s egyelőre nem mert közelíteni hidegvérű ellenfeléhez.

— El vagyunk árulva! — kiáltá dühösen a lengyel nő. — Ez a gyalázatos leány árult el!

Kázmér Hedvigre mutatott, ki még mindég mozdatlanul, mintegy megdermedve állott az ajtónál. A lengyel nő reá vetette magát. E perczen kitörésre került a nő minden durvasága s műveletlensége. Minden művészies máz megsemmisült e perczen, midőn gyalázatosan lealczázva látta magát azon férfiú előtt, a kin hoszut akart állani.

Hedvig egy sikolylyal menekülni akart, de a lengyel nő már utána kapott, mialatt a báró is csduagrott, hogy a védtelent megvédje. A dühös lengyel nő keze belekapott Hedvig hajába s a következő perczen kezében maradt a barna paróka s Hedvig arany-szőke haja volt látható, alatta a hosszú vörös sebhelylyel, mely a golyó helyén maradt.

A lengyel nő daczára dühének visszarettent, s a másik pillanatban egy remegő, diadalmas hang halatszott: „Hedvig!” Azután látta, mint fekszik komornája ama férfi keblén, kin ő hoszut akart állani és eszmélete elhagyta.

— — — — —
Odaát a kis kerti házban, hol eddig az özvegy Fienmingné állítólagos leányával lakott, neje mellett ült Hagen báró. A boldog asszony részletesen beszélt neki elhatározását, mire a férj meghatottan kérde:

— És ezt értem tetted, értem, méltatlanért, a

ki nem vagyok érdemes arra, hogy karjaimba zárjalak? Miért tetted ezt?

Hedvig lesütötte szemét s alig halhatóan rebegé:

— Mert szerettelek!

A férfi nem tarthatott vissza egy sikolyt. A boldogság kitört rajta. Megragadta nejét, össze-vissza csókolta, azután felkapta s tulboldogan vitte a pamlaghoz, melynél lábai elé borult.

— Megbocsáthatsz-e nekem? — kérde meghatva. — Megbocsáthatod nagy bűnömet, melyet rajtad elkövettem? Bocsáss meg, mert bűnhödöm, lelkem büntet. Bocsáss meg, mert vezeklek, mert imádlak, mert ez a perc legboldogabb életemben!

Szemeiből annyi szerelem és boldogság sugárzott Hedvig felé, hogy ez e perczen mindent, de mindent elfelejtett.

— Meg akarsz bocsátani? — kérde ismét a báró s Hedvig nyaka köré fűzve karjait, csak annyit felelt:

— Hisz szeretlek!

Még aznap este sürgöny ment Hedvig atyjához, közölve vele, hogy leánya éppen most indult el férjével nászutra s hogy Anna, ki másnap fog megérkezni, mindent részletesen fog elmondani.

Mialatt a fiatal házaspár másnap Olaszország felé utazott, a lengyel nő s czinkostárs a Párisba utaztak, hogy ott jobb talajt keressenek kalandjaik számára.

hozni; mi is hoztunk hármát-négyet kocsi-
val, ők is hoztak még többet. De hát miért tagad-
ják ezt? Épen ez a jellemző. Annyi meg nem
engedett fegyverrel élnek ők, hogy végre még
a megengedettek sem merik bevallani.

A győzelem a szászok „derék politikai ér-
zékének” s nem az oláhoknak tulajdonítandó!
— A szász választók összes száma volt 73.
Ezekből — saját bevallásuk szerint — hat
szavazó elmaradt. Tehát leszavazott 67 szász
választó. Ezzel szemben leszavazott 103 ma-
gyar választó. S csodálatos, mégis a szászok
„derék politikai érzékének” köszönhető a győ-
zelem. Tehát 67 szavazat legyőzött 103 szá-
vazatot! Ugy-e bár ez logika? Ez tiszta ész?!

Ha csak ezzel a 73 szász választóval
lesz vala bajunk, nem fájt volna annyit sem
a fejünk. De volt még 79 oláh is, beleszámítva
az elhaltakat s távollévőket. Ezek győztek. A
szászok az oláhoknak köszönhetik
csak győzelmeiket s azok közül is csak
annak a 28 ittas méhkertinek, a kik a tizen-
kettedik órában jöttek. Köszönjék meg az
oláhok az elismerés e nyilvánulását! Lám,
milyen a szász igazság! Jó neki az oláh czit-
romnak. Kiasavarja s eldobja.

A magyarok egész nap nagy többségben
voltak, ezt ő maga is elismerte vele, csak a
28 méhkerti oláh változtatta meg ez arányt
s még sem az oláhok győztek, hanem a szá-
szok. 67 szavazat győzött 103 felett.

A cikk java csak most következik, arra
jövőre!

Külpolitikai szemle.

Brassó, jul. 27.

Még mindig érkeznek hírek a peterhofi császár-
találkozásról, a melyek pótlólag érdekesen egészítik ki
az arról nyert képet. Így a „Berliner Tageblatt” pé-
tervári levelezője azt írja, hogy az orosz censura nem
engedte ama távirati jelentés továbbítását, a mely sze-
rint a czár ama felköszöntőjét, a melyben a disz-
szemle után viszonzotta Vilmos császárnak orosz nyel-
ven mondott felköszöntőjét, francia nyelven mondta
el, a mire azután II. Vilmos is a peterhofi ebéden
francia nyelven köszöntötte fel a czárt, a ki ekkor
is francziául toasztirozott.

A két császár bucsuja, mint Pétervárról jelentik,
nagyon szívélyes volt; az uralkodók háromszor meg-
ölelték és megcsókolták egymást. A „Journal des Dé-
bats” egyik berlini távirata szerint Vilmos császár
megígérte a czárnak, hogy nem fogja megengedni,
hogy szövetségesei az orosz befolyást keleten gyöngi-
teni igyekezzenek.

Berlinből, jól értesült helyről kinyilatkoztatják,
hogy ő császár-találkozás mindenesetre öröndetes mó-
don növelte a reményt a békére, de a német politika
alapfelfogásán mit sem változtatott és nem is változtatha-
tott. Az orosz sajtó azért aggasztó önámításban ringatja
magát és a lakosságot, ujjongva jelezvén, hogy a né-
met birodalom politikájában fordulat állott be.

Angliában a helyzetet még mindig felette pessimi-
stikusan itélik meg. „Különös csend” — így írja a „Spec-
tator”, — állott be az európai politikában. A még csak
hat hónap előtt uralkodó izgalom, agitatio és aggodalom
és a jelenlegi csend közötti ellentét, ép oly feltűnő,
mint a mily hatásos. Sőt a német császár pétervári
utazása is, mely még nemrég sensatiót idézett elő,
nem kelt élénk kíváncsiságnál egyebet, melybe a fé-
lelem némi nyoma is vegyül. És az állapot tulajdon-
képen még sem változott. — De a német császár uta-
zása, jele a veszély reális voltának. Béke létezik
valóban, de azért a parázs tovább ég a hamu alatt.

Törökországnak megint baja akadt Franciaor-
szággal, mert Tripolisban a francia konzult az ara-
bok elverték. A porta sietett elégtételt adni Francia-
országnak. Syriában a francia konzulátusok és a helyi
hatóságok között a huza vona még egyre tart. Mind-
ezek az apró kellemetlenségek nagyon megnehezítik
Montebello gróf francia nagykövet állását a por-
tánál.

A Stambulov bolgár kormányelnök által adott
fölvilágosítások után a jó viszony Ferdinand herceg
és a kormányelnök közt ismét helyreállott.

Boulanger, a politikus tábornok mint republiká-
nus jelölt többé nem bajhászhatja polgártársainak szá-
vazatát. A dordogne-i és ardèche-i választók e tekin-
tetben döntő ítéletet mondtak.

Boulanger hiába föllebbez; Franciaország és
Európa föl nem mentik a vád alól, hogy egyedül azok
szavaztak az ő nevére, kik forradalmi eszközök igény-
bevitelével fölakarnák forgatni a meglevő törvényes
állapotot, a mely ellen parlamentáris és törvényes esz-
közökkel harcolniok lehetnek, hogy lehetetlen. Bou-

langer a reakcionáriusok kezében a gyújtó-hajó, a mely
arra szolgál, hogy a köztársasági hajókra vetessék,
melyekben Franciaország becsülete és vagyona van
elhelyezve.

E gyújtó hajó azonban veszedelmes eszköz és
nehezen kezelhető, melyet csak a kétségbeesés esetei-
ben használnak és melyet azonnal elsüllyesztenek, a
hogy a fölsimerték hasznavehetetlenségének, tartani
kellene attól, hogy a kormányzók maguk is áldozatul
eshetnek az ez által előidézett pusztító hatásnak.

Román lapszemle.

„Nagy szolgálatot tett a „Pesti Napló” a Gazetá-
nak. Ugyan miből állhat ez a szolgálat? Sem több,
sem kevesebb, mint az, hogy vezércikket írt a „Ga-
zeta” számára. Már ez mégis talán nagy szó! A ki
látni akarja, tekintse meg a „Pesti Napló” július 17-ki
197. és a „Gaz.” 154. számait s gyönyörűségét talál-
hatja benne, ha kedve tartja.

A magyar ellenzék főlapja koronként a magyar
közigazgatás nyomorúságaival foglalkozik. Az a kritika,
melyet ez a lap a mai helyzetről kiméletlenül és nagy
őszinteséggel tesz, korunk történelmére nézve igen (?)
becses. Ha a nemzetiségi lapok így írnanak, kétségte-
lenül rájuk foguak, hogy az állam és ennek közegei
ellen izgatnak és segítségül hívják az államügyeszt.
Azonban magyar ellenzéki lapnak több (?) van meg-
engedve, még az ilyen tulszigoru kritika is, a nélkül,
hogy ezt az államra nézve veszélyesnek tartanak.

Ezután következik a „P. Napló” vezércikke Te-
mesmegyéből, melyre még a „Gazeta” is azt mondja,
hogy tulszigoru — aspre — s mégis vezércikket csinál
ő is belőle. Hogyan ne csinálna, ha ezt magyar
lapból fordíthatja!

Milyen jól illik a „Gaz.” ajkaira, felsóhajtani a
„Pesti Napló” szájával: „Azonban hol van igazság
ebben az országban, melyet Ungariának neveznek!
Már magában ez az egy sóhaj megér egy vezérczik-
ket. Hát még a temesmegyei állapotok ellenzéki szem-
üvegen tekintve, nationalisták gyönyörködtetésére írva!
Azt azonban nem látta, már hogyan látná, hogy az
illető szolgabíró önmaga kért maga ellen fegyelmi viz-
gálatot. Aztán ha kiderül, hogy igen nagyot talált ütni
a „Pesti napló” a dobra, mint tette a földvári utcái
kihágásnál is, ha kiderül, hogy kárba vészett a cif-
rábnál cifrább szóvirág és bombádozás: mi lesz
majd akkor? Akkor majd ütök, vetik a dolgot, hogy
nem épen úgy értették s hogy arra legkevésbé szá-
mitottak, hogy a „Gazeta” számára vezércikket ír-
janak.

Hanem ez egyszer megtörtént, nem is a „Gaz.”
kedvéért volt az írva, hanem a Tisza-kormány bo-
szantására. Hogyan is mondja a francia példabeszéd?
„Kelj fel, hogy üljek én helyedre!” Csak hogy erre
most legkisebb a kilátás, tehát gorombáskodjunk! Az
egészből az a legneveltségesebb, ha nem volna még
elég sajnos, hogy a „Pesti Napló” szerkesztőségi iro-
dájában csinálnak a „Gazeta” számára egész öntudat-
lanul vezércikket. Hogy egyes közög hivatalnok kö-
vethet el hibát, hatalommal való visszaélést nemcsak
Ungariában, de még libera Romániában is, ez emberi
dolog.

Azonban tudjuk igen jól, hogy az ellenzéki tü-
relmetlenkedés általánosítja a logika kigunyolására az
egyes visszaéléseket, a mi által nemcsak a logika leg-
egyszerűbb törvénye ellen vétkezik, hanem árt s ez a
legkomolyabb oldala a dolognak, árt hazájának, nem-
zetének, neveli a nemzetiségek szarvát. — Hogyan ne
verné mellét a „Gaz.”, mikor ő egy „Pesti Napló”-ra
hivatkozhatik! Irhat a „Pesti Napló” minden héten
egy dörgedelmes cikket arról, hogy az erdélyrészi kár-
pátalji román ifjúság seregéstől szokik ki minden év-
ben a sorozás elől Romániába; biztosítjuk, hogy nem
csinál azokból a „Gazeta” vezércikket. Ez nem illik.
Hanem, a mint most is tette, ha magyar közigazgatás
közegeiről ír tulszigoruan — aspru — akkor már más.
A magyart feketíteni s erre a festéket magyar laptól
kölesnőzni, ez aztán mulatság! Csak hogy mi nem ké-
rünk a „Pesti Napló” ilyen mulattatásából.

A román lapok nagy cikkeket hoznak Bukovi-
nából, Csernoviczből, hogy az a nevezetes esemény
történt, hogy egy román nyelvtanár sirja fölé 22 év
mulva egy szerény sarkövet állítottak. Fogaras vár-
megye kucsulatai Pumnu Áron volt ez a tanár. 1848-
ban neki is jutott a balázsfalvi gyűlés után egy kis
szerep a román békebizottságban, melyet b Vay kor-
mánybiztos feloszlattott volt. Pumnunak is sikerült ide-
jében jobb hazát keresni Bukovinában, hol nyelvtan-
tanító és olvasókönyv-író lett s a hol 1866-ban meg-
halt. Hat vaskos kötetre terjed az ő olvasókönyveinek
száma, melyeket 1848. eseményei annyira befolyásol-
tak, hogy azokat a legfeketébb gyűlölet lengte át a
magyar nemzet ellen, miért hazánkban ki is vannak
tiltva.

Természetes, hogy annál nagyobb most az ő
emléke s az egyik szónok szerint: „Mondja meg a
Pruth az Oltnak, mldőn a Dunában összeölelkeznek,
hogy az Olt melléki románok ép úgy éreznek, mint a
Pruth mellékiek.” Apui!

Czenkalji.

Kölföldi ítéletek egy magyarországi vál- lalatról.

II.

A „Jahresbericht für germanische Philologie”, e
gothai „Deutsches Literaturblatt”, a Palermoban meg-
jelenő „Archivio per lo studio delle Praditioni popu-
lari”, úgy mint az amerikai Folklovetársaság közlö-
nye, mind elismerőleg nyilatkoznak Hermann tanár
vállalatáról, legterjedelmesebben s a legnagyobb el-
ismeréssel azonban a (Correspondenzblatt der deu-
tschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und
Urgeschichte.” (1888. V. sz. 37—39. l.) melynek rokon-
szenves cikkéből a következőket idézzük:

„Magyarország jelentékeny földdarab, rendkívül
gazdag a természet s a hozzá közel álló primitív kul-
tura kincseiben. Erdőn-hegyen zsong, mezőn-völgyön
cseng a népek mondája, meséje és dala; szokásban
és erkölcsben, ruhában és szerszámban, lefolyt száza-
zadok számos maradványa mutatkozik a szemnek. És
az idők folyamában különböző néptörzseknek mennyi
itt az érintkezése és egymásra hatása! S az őstalaj
termő földjében hány réteg egymás fölött, történelmi
és történelem előtti: Mily dus tere a népismeretnek!

De ebben az őserdőben is irt a kultúra, e szűz
földet is turja a civilizáció. És minél nagyobb a
tegnap és holnap közti ellentét, minél rohamosabb az
átmenet, annál általánosabb az eddig megőrzöttnek
pusztulása, annál hirtelenebb minden hagyomány meg-
szakítása.

Ugy látszik, természeti törvények intézik azt,
hogy a tradíció ne enyészessen el nyomtalanul. Min-
den korszak letűnése számadásra szólít fel és a ha-
gyományok végképeni elhalványulását es elernyedését
mentő gyűjtés szokta megelőzni.

A gyűjtő szorgalom Magyarországon is buzga-
lommal és ügyességgel szorgoskodott és felette gazdag
kincseket hozott napfényre. Az eljárás azonban több-
nyire egyoldalú volt. Minden népség majd kizárólag
csak magában és magának dolgozott, a társnépekre
kevés tekintettel volt, sőt azokat gyakran irányzatosan
ignorálta. A Kisfaludy-társaság ugyan, eléggé nem
múltányolható liberalitással, kiadott pár kötetet némely
hazai törzs népköltészetének fordításaiból; de a tárgy-
ban való mélyebb hatolás nélkül. Némely fajnak eth-
nologiai érdekei egészen képviselő nélkül maradtak az
országban, s e tekintetben külföldi fajokonakra vol-
tak szorulva, a kik aztán a közös eredetet a politikai
izgatás céljaira zsákmányolták ki. Magyarországon
nem vették kellően figyelembe azt, hogy az őst né-
piségen kívül a geographiai helyzet és a történe-
lem, tehát az érintkezés és vegyülés is jelentéke-
nyen közreműködnek valamely nép mivoltának meg-
határozásában, s hogy az utóbbi két tényező bizonyos
ethnologiai egységet hozott Magyarország népmoza-
ikjába.”

„Hermann Antal szerkesztőnek a teljes nyilván-
osságban való első fellépése nagy lelkesületről és
áldozatkészségről, az ügyhöz való érzékről és ügyes-
ségről tanuskodik. Hosszabb szünet után, közelebből
jelent meg a II. füzet is, időközben pedig azután Her-
mann A. kezdeményezéséből, megtörténtek az első
érdemleges és sikert biztosító lépések, egy általános
magyarországi népvizsgáló társaság alapítása érdekében.

A folyóirat a kiadó kizárólagos magántulajdonát
képezi s főképpen a külföldi szakköröknek van szánva;
ugyanazért német nyelven jelenik meg, 1500 példány-
ban, és ingyen küldetik meg a magyar tudományos
akadémia kültagjainak, a Kisfaludy-társaság levelező
tagjainak és a bel- és külföld minden nevezetes eth-
nologusának, könyvtárának, közintézetének, könyvke-
reskedőinek stb. az I. évfolyam (1887—88. 30—35
iv) ára 5 frt; megrendelések egyenesen a kiadóhiva-
talhoz intézendők. (Budapest, I. kerület Attila utca
47. sz.)

Az I. füzet előszava a folyóirat programját fejt
ki, melyet felette érdekesnek és időszerűnek kell je-
leznünk, stb. stb.”

„A folyóirat, a mely legközelebbi füzetétől kezdve
az anthropológiát é, praeistoriát is felveszi program-
jába, Magyarország és társországai, úgy mint a mo-
narchia által okkupált területek (a melyeknek beható
képviselése külön érdekességet ad a folyóiratnak) je-
lenlegi és hajdani lakosainak népismeretét nézve, hi-
vatott képviselőinek vált be, s mint ilyen, helyet ér-
demel minden nagyobb könyvtá. ban, kivált Németor-
szágban. A kiadó vagyontalan állami tisztviselő, a ki
ethnologiai vállalatának igen jelentékeny költségeit,

rodalmi mellékfoglalkozással kell, hogy megszerezze; az ország minden népiségre nézve oly annyira fontos azokat mintegy egyesítő vállalatában bizonyára megérdemli a birodalom minden nemzetisége részéről a teljes méltánylást; az ország összes intéző tényezői, kivált a magyar tudományos akadémia részéről a legkiválóbb támogatást és mindazoknak osztatlan elismerését, a kik közel és távol, a népiség tanulmányozása iránt érdeklődnek.

Bezárva a teljes mértékben elismerő sorokat, köszönetet mondunk az érdeemes kiadónak és gratulálunk a magyar tudománynak, hogy ez új vállalattal mint első lépett oly pályára, a melyen követnie kell öt minden nemzetnek. Vajha mindenekelőtt Németország csatlakoznék hozzá, hasonló irányu törekvésekkel!

Ily felszólalások után természetesnek fogjuk találni, hogy legújabb időben mozgalom indult meg a német szakkörökben egy németországi „Folklove” alapítására, mely általános központi közlönye legyen az összes ilyen mű tanulmányoknak. Ezeknek leghivatottabb képviselői, Virchow, Bastian, Steinthal, Schwarz, Weinhold stb. már is késznek nyilatkoztak, e vállalatban való közreműködésre. A leendő szerkesztő pedig, a mint örömmel értesülünk, Hermann Antal társához fordult azon ajánlattal, hogy folyóiratának teljes fentartása mellett, osztozzék az alapítandó czentrális közlöny vezetésében.

Legújabb időben nálunk is megtörténtek az előleges lépések egy magyarországi népvizsgáló társulatnak megalapítására, hogy az, a mi oly szép sikerrel egyes erővel megkezdett, biztos alapon folytatathassék.

Pulszky Ferencz.

Felhívás és kérelem

Brassó város magyar közönségéhez.

Az E. M. K. E. idei augusztus hó 19—20-án Brassóban tartja idei nagygyűlését. Köztudomásu tény, hogy az E. M. K. E. brassó-megyei választmánya ez alkalomra különböző ünnepélyességeket rendez, úgy az egyesülethez, mint magyarságunkhoz méltóan akarván megünnepelni ezen ritka alkalmat.

A vendégek bejelentése napról-napra gyarapodik s már is oly tekintélyes, hogy az ünnepély fényes sikere biztosítva van.

A mikor a helyi választmány az ünnepélyek rendezését elhatározta, első sorban Brassó város magyar közönségének minden alkalommal tanusított nemes áldozatkészségébe s vendégszeretetébe vetette bizalmát. E bizalom kifolyásaként bátorodik a rendezőség tisztelettel kérni városunk t. magyar közönségét: nyissa meg vendégszerető hajlékait vendégeikül jövő testvéreinknek.

Kérjük tisztelettel: méltóztassanak a vendégek elszállásolását önkéntes felajánlásával megkönnyíteni és lehetőleg mielőbb bejelenteni, hány vendéget méltóztatnak e két napra elfogadni. A vendégek érkeznek augusztus 19-én. s maradnak aug. 21. reggelig. — A szíves bejelentések Sztérényi József titkárnál eszközlendők.

Ugyanezkor kérjük mindazokat, kik az aug. 20-án rendezendő díszbédén résztvenni óhajtanak: szíveskedjenek már most előjegyezteni magukat. Előjegyzések eszközölhetők Sztérényi József titkárnál, Zeidner Henrik s Altstüder Antal könyvkereskedőknél.

Az ügy érdekében ismétljük kérésünket s reméljük annak fényes eredményét.

Brassó, 1887. július hó 17-én.

Sztérényi József,
titkár.

Koós Ferencz
elnök.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési adataikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

E. M. K. E. A brassó-megyei fiókegylet választmánya tegnap délután látogatott ülést tartott, mely mindenekelőtt örömdetes tudomásul vette az augusztusi közgyűlést rendező bizottság jelentését, hogy munkálataival már csaknem teljesen elkészült s csak az elszállásolás van hátra. A gyűlés e jelentésből meggyőződött, hogy az ünnepélyességek fényes sikere biztosítva van. Új tagul a bizottságba Szent Bálint választott. Azután igazgatósági átiratok tárgyalattak s örömdetes tudomásul vétetett, hogy a központ a megye területén lévő népkönyvtárakat könyvekkel akarja se-lyesztetni. A gyermekmenhelyek kérdése felett a választmány napirendre tért, — mert a megye minden közönségében kisedővő-intézet lévén, ezek a megyére nézve tárgytalanok. Több kisebb jelentőségű ügy elintézése után a gyűlés megállapította a fiókegylet köz-

gyűlésének tárgysorozatát, melyre azonban még lesz alkalmunk visszatérni.

Közgyűlési vendégek. Az eddig kimutatott vendégeken kívül a hunyadmegyei választmány pótólólag bejelentette Szentiványi Gábor s neje alapító tagokat Déváról. Ezenkívül jelentkeztek: Gróf Bethlen Bálint s Zathureczky Károly ref. lelkész Gyéresről; özv. Donogányné Győrfi Anna harmadmagával; Wagner Gyula ügyvéd s neje és ifj. Miklósi József ügyvédjelölt, mindannyi Tusnádról; dr. Weisz Miksa s neje Kolozsvarról. Az összes, eddig bejelentetett vendégek száma 237.

Czukuradó. A nagyméltóságu m. kir. pénzügy-miniszteriumnak egy rendelete alapján a brassói kereskedelmi és iparkamara azon helyzetben van, hogy az érdekelteket figyelmeztesse, miszerint a f. évi aug. 1-je után 3 nap alatt az illetékes pénzügyőri közegek-nél bejelentendő czukorkészletekért sem fogyasztási pótdó nem fizetendő és hogy a bejelentésnek csak az a célja, hogy az 1887/8-ik termelési évadban elérendő tiszta jövedelem megállapításánál ezen készletek számba vétessenek.

Rendőri hírek. Elveszett a napokban a Pojana Floriban egy ló (5 éves fekete színű). Ha netalán elfogatnék, szíveskedjék erről az illető a városkapitányságot értesíteni. — Találtatott a klastrom-utezában egy Wertheim-kulcs. Tulajdonosa átveheti a városkapitányságnál.

A maros-ludas-becztercei vasut ünnepélyes megnyitására szóló tudósítás mult számunkra elkésve érkezvén, csak ma adhatjuk: A meghívottakat vívó vonát délben indult el Maros-Ludasról. — A vonaton voltak: Eszterházy Kálmán gróf elnök, Bély Kolozs-megye főispánjai, Gyarmathy alispán és számos földbirtokos. Az utazás egész Becztercéig valóságos diadal volt. Szász-Szentgyörgy, Vermes, Lekencze és Kerlés állomásokon a nép nagy tömegben, nemzeti öltözetben vonult ki s várta a vonatot. A szász lakosság lelkesült éljenzéssel fogadta az érkezőket és minden állomáson üdvözlő beszédet tartottak, melyekre Eszterházy Kálmán gróf válaszolt. Tajó-Magyaroson Lányi, becztérce-naszódmegyei alispán üdvözölte egy küldöttség élén a vendégeket. Becztercén ezerekre menő tömeg várta a vonatot s üdvözlő beszédet Pellion polgármester tartott, mire Eszterházy gróf válaszolt. Ezután a vendégek bevonultak a városba, hol 150 terítékű lakomát rendeztek tiszteletükre. A lakomán felköszöntőket mondtak: Eszterházy Kálmán gróf a királynak, Pellion polgármester a kormányra és Baros miniszterre, Gyarmathy alispán Beczterce városára, Eszterházy gróf Bély, Bethlen és Bánffy főispánokra, Fluger képviselő az összetartásra és Gyarmathy a hadseregére. A lakoma után tűzijáték és fényes tánczvigalom volt, melyet a város rendezett. A szász községek magatartása és hazafias fogadása általánosan jó benyomást tett.

Fürdő. Az elópataki fürdővendégek második kimutatása 456 vendéget mutat ki, köztük számos románait.

Kuhn báró tábornokszernagy bucsuja. A gráci hadtestparancsnok tegnapielőtt vett bucsut volt tisztjeitől. A tisztek kivétel nélkül diszgyenruhában gyűltek össze a kaszárnya udvarán, fegyvernemek szerint csoportosulva. Kuhn báró, a mint kocsijával odaérkezett, a jelenlevő nyolcz tábornok kíséretében közéjük lépett, s miután Schönberger Béla altábornagy néhány bucsuzó szót mondott, kifejezve az egész tisztikar köszönetét s hódolatát, Kuhn báró beszédet mondott, mely különben bucsuzó napiparancsával teljesen azonos.

Vas és vasárnap a cs. és kir. hadsereg részére. A brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában az 1888-ik évi szerződési árakról szóló bécsi cs. és kir. tüzéségi depót részére szükségeltető különböző vas-és fémekre vonatkozó kimutatás (vasbádó, sodrony, szegek, szegecs, fejszék, lánczok, csatok sat.) betekinthető.

A szerb metropolita királyának vállóperéről egy bécsi hírlapíró előtt következésképp nyilatkozott: „A király nem időtöltésből terjesztette be a vállókeresetet és az egész ügyet épen nem veszi tréfa számba. De másképp nem lehetett eljárni; nyolcz év óta már nem is létezik ez a házasság. Látja ön, minő nyakas a királyné? Elküldi hozzá a nisi püspököt, hogy neki szerződést és az ügy rendezését ajánlja; ő azonban vonakodik a püspököt fogadni. Miért? A nisi püspök épp úgy fejedelme az egyháznak, a mint ő maga királynéja az országnak. Csáló a püspök, kit az ajtón be nem szabad eresztetni? Oly bánásmód-e az, minőt egy praelatus megérdemel? . . . Persze, akkoriban másképp volt a dolog, mikor a királyasszony hozzánk jött és nekik kedveskedett és azzal rohant meg minket, hogy védeneczeit papi hivatalokkal lássuk el. A metropolita általában a király hívének vallotta magát, a királynéről épen nem nyilatkozott kedvezően.

A legújabb párisi sport. A francia fővárosban uj, minden tekintetben szokatlan sport kezd divatba jönni. Egy bécsi lap hire szerint ugyanis a számárfuttatást kezdik felkapni.

Nagy sztrájk. Párisban háromszázezer terassemunkás sztrájkol s ezt követeli, hogy a munkabér a városi hatóság által megállapított tarifának megfelelőleg, óránként 60 centime legyen a mostani 45 centime helyett. A sztrájkolók más munkásokat is kényszerítettek, hogy csatlakozzanak hozzájuk.

Leégett város. Ruslyn északamerikai bányaváros, mint Nowyorkból táviratilag jelentik, teljesen leégett. Körülbelül 1500 ember károsult meg, kik mind hajlék nélkül maradtak.

Változások a postai utalvány forgalomban és a posta szavatolásában. A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter rendeletet bocsátott ki, melylyel f. évi 1-től kezdve azon összeg maximuma, mely a belföldi vagy az Ausztriával való forgalomban egy-egy közönséges vagy távirati posztalutalványra befizetendő, vagy egy postai megbízás alapján beszédhető, illetve, melylyel egy-egy postai küldemény utánvétel fejében megterhelhető, a közvetítő posta, illetve posta, és távirahivatalok közt való különbség nélkül, 300 frtról 500 o. é. forintba emeltetik fel. — Ugyanezen időponttól kezdve a fentjelölt forgalomban nyitva (olvastva) feladott pénzes levélben való elküldés végett csak 500 forintnál magasabb összegek fogadtatnak el. a díjak tekintetében, valamint megszállott tartományokkal, továbbá a keleten lévő cs. és kir. postahivatalokkal és a külfölddel való forgalomra nézve változás nem történik. 500 frtig terjedő postautalványokat, utánvételeket és postai megbízásokat tehát bármely kir. postahivatal közvetíthet és ennél nagyobb összegű utalványokat még azok a postahivatalok sem közvetíthetnek, melyek az ugyanevezett „nagy” utalványok be- vagy kifizetésére külön fel lettek hatalmazva. Azon kívül rendeletet bocsátott ki a miniszter, hogy aug. 1-től kezdve a m. kir. posta ugy a belföldi és az Ausztriával való forgalomban, mint azon külföldi forgalmakban, melyekre nézve külön szerződések vagy egyezmények nem kötöttek, a posta gondjára bízott küldeményekért és összegekért az egyetemes posta-egyesületi szerződés és az ahhoz tartozó csomag, értéklévél, postautalvány és postai megbízási egyezmények határozatai szerint szavatol, — oly hozzáadással mindazonáltal, hogy a posta szavatolása a belföldi valamit a magyar-osztrák kocsipostai forgalomban (melyhez azonban az osztrák-magyar Lloydal közvetített forgalom nem tartozik) a felsőbb hatalom esélyeire is kiterjed. Ennélfogva a m. kir. posta a gondjára bízott kocsipostai küldemények elveszése, megsemmisülése vagy sérülése esetében, ha a kártérítési igény a fennálló szabályok szerint meg van állapítva, kárpótlás fejében a küldeményben megesett valódi kár összegét fizeti ki, de értéknilylvánítás esetén csakis a nyilvánítt érték és ilyenek hiányában 3 kgr. súlyi 6 frt, 5 kgr. súlyig 10 frt. ezenfelül pedig kilogrammonként további 2 forint erejéig.

Közgazdaság.

„Azienda” osztrák-francia élet- és járulékbiztosító-társaság. Ő kegyelmessége, Czartoryski Constantin herceg elnökle alatt mult hó 18-án tartatott meg e társulat V-ik rendes közgyűlése. Dr. Klang J. igazgató által beterjesztett számadó-jelentés konstatálja, hogy az üzlet fejlődése az 1887-ik évben örömdetes lendületet vett. Új kötvények 5.100.853 frtnyi tőkéből állítottak ki és az összes biztosítási állomány az év végén 36.628.579 frtra rugott fel. Az új biztosítások között csoport- és ellenbiztosítások egyáltalában nem fordulnak elő, hanem kizárólag haláleseti és életseti biztosításokból állanak. A díjbevétel 857.554 frt 69 krt tett ki, tehát 48.560 frt 17 krral több, mint tavaly. Az összbevétel 5.015.694 frt 84 krra rugott fel. A biztosítási szerződésekben folyó kifizetések igen tekintélyes összeget 1.160.501 frtot vettek igénybe. Ennek daczára a díjtartalékok felemelkedtek 4.102.696 frt 36 krra, tehát 186.745 frt 60 krral többre mint az előző évben. Az üzletkezelés összes költségei a kiadások rovatában teljesen ki vannak mutatva és leírva. A közgyűlés 4%-os osztalék kifizetését határozta el.

„Azienda”, osztrák-francia elemi- és baleset-biztosító-társaság. E társulat mult hó 18-án ő kegyelmessége Poninski Calixt herceg elnökle alatt tartott V. rendes közgyűlésén Sienkiewicz D. igazgató beszámolt az 1887. évről. A beszámoló jelentés konstatálja, hogy a lefolyó év üzleti eredménye minden irányban igen kedvező volt, és kiemeli, hogy különösen a tüzbiztosítási ágazat ügyfeleinek száma igen örömdetes növekedett. A díjbevétel a lefolyó évben tüzbiztosításért 2.557.289 frt 33 kr, jégbiztosításért 657.948 frt 97 kr és szállítási biztosításért 525.342 frl 84 krt tett ki. Az összbevétel a tartalék hozzászámítása mellett 4.690.963 frt 46 krra rugott fel. Ezzel szemben kitesznek a kiadások, kárfizetések — vizontbiztosítások — stb. 4.321.101 frt 71 krt. Az év végén az összes tartalékok, a részvénytőkétől eltekintve 1.160.944 frt 51 krt tesznek ki. A tiszta nyereség összege az összes levonások után 103.883 frt 13 kr, melyből az alapszabályszerű javadalmazások levonása után 5%-nyi osztalék fizettetik ki.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztérényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 978.—1888. épit. hiv.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1888. évi június hó 6-án kelt 19603 számú rendeletével a Nagyvárad-kolozsvár-brassói államut 327—351 km. szakaszán lévő 52, 122 és 134 számú hidak helyreállítását 5925 frt 25 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1888. évi augusztus hó 9-ik napjának délelőtti 10 órájára a nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetettik.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkálatok elvégzésére vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlatokat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annálval inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Ajánlatok nemcsak az egészre, hanem egyes hidakra is elfogadhatók.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Szegesvár, 1888. július hó 26-án.

A nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. építészeti hivatal.

Szám 336./1888. számv.

Árlejtési hirdetmény.

A sepsi-szentgyörgyi m. kir. álladalmi méntelep homoródi (Kóhalom mellett), sepsi-szentgyörgyi és décsi osztályoknak az 1888. évi november hó 1-étől 1889. év október hó végeig terjedő időre szükségeltető élelmiszeri cikkek biztosítása céljából a Seps-Szentgyörgyön folyó évi július hó 24-én kelt és kibocsátott kibocsátott hirdetményvel közöltett alhaszonbérleti feltételek alapján, kenyér, zab, széna, alom- és ágyszalma, kemény tűzifa és petroleum szállítása iránt Seps-Szentgyörgyön a méntelep irodájában folyó évi augusztus hó 27-én délelőtti 10 óra-kor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog tartatni.

A közelebbi feltételek a nyilvános helyeken kifüggesztett hirdetményekből láthatók, vagy pedig a magy. kir. méntelep parancsnokságnál megtekinthetők, esetleg innen kikérhetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1888. július 24.

A s-szentgyörgyi m. kir. méntelep parancsnoksága.

Szám 782./1888. telekvvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krauss Rezső ügyvéd által Nagy-Sinken székelő Gross-Schenker Spar- und Vor-schuss-Verein című egyesület mint végrehajtónak morgondai 110. h. sz. Zimmer Thomas végrehajtást szenvedő elleni 180 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a nagy-sinki kir. járásbírósa területén lévő Margonda községben és határán fekvő, a morgondai 381. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—53. rendsz. a. vagyis 527, 528, 1264, 1524, 1617/a, 1711, 1861, 3195/a, 3264, 3282, 3475, 3865, 3866, 4615/2, 5026/c, 5752/b, 5822, 6387, 6388, 6778, 6884/f, 7061/b, 7471, 7683, 7687/b, 8192, 8329/a, 8710, 9200, 9208/a, 9209/a, 9264/b, 9265/1, 9898/2, 9986, 10012, 10014, 10471, 10968/2, 10969, 11795, 12188, 12672/1, 13280, 13620, 14380, 14381, 14382, 14464, 14500, 15398, 15414/2, 15860, 15920/a, 17266, 17380, 17836/1, 6355, 12219. hr. sz. a. 715 frt becsárrali, valamint a morgondai 529 sz. tjkben A + 1—5. rendsz. alatt vagyis 16354, 3053/2, 4616, 15861, 16921. hr. sz. alatt 72 frt becsárrali ingatlanokra az árverést 787 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi augusztus hó 13-ik napján d. e. 8 órakor Morgonda község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 78 frt 70 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi október hó 42. K. sz. alapján

jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1888. április 13.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága: (264) 1—1 Csernea, kir. aljárásbíró.

Jó kereset! (265) 1—3

Nők kik izléses kézi munkát tudnak készíteni állandóan kapnak otthon is vágezhető munkát, valamint jó fizetéssel alkalmazást nyerhetnek.

Bővebb felvilágosítást ad

Rácz Lajos,

fűszerkereskedő színház-utca.

Az elveszett

és elgyengült

férfi erő.

Tehetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szabad. Carbon-Genitalien-Douche használata által mindenki teljesen s utókövetkezmény nélkül gyógyíthatja örökre, gyakran 3 nap alatt is, még a látszólag gyógyíthatatlan tehetségtelenséget minden korban s. p. kellemes, külső, é-zre-vehetetlen gyógymóddal. Hírneves tanárok s orvosi szaklapok nyilatkozatai, alaposan gyógyítottak ezernyi köszönőlevelei melegen ajánlják minden szenvedőnek a Carbon-Douche azonnali megrendelését, mely tartós sikert biztosít. — Teljes használati utasítással és orvosi véleményvel együtt 5 frt 80 kr. Discret postai szétküldés, feladó s tartalom fel nem ismerhető.

Cs. kir. szab. Carbon-Douche raktár:

Dr. Altmann Károly,

Bécsben, VII. Mariahilferstrasse 70. sz.

Az ónkupak bélyege.

RÉPÁTI égyvénys savanyúvíz a legszénsavdusabb savanyúvizek egyike.

(140) 12—12

Szaktekintélyek véleménye szerint — „szerencsés vegyösszetétele és rendkívül dus szénsavtartalma folytán” — a „répáti” savanyúvíznek nemcsak hazánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegyertartalmainál fogva számos külföldi, hatalmas gyógyhatásuk miatt már évek óta a legkitünőbbeknek ismert hasonmái ásványvizek is alárendelve vannak.

A „répáti” mint ujonnan feltalált savanyúvíz, alig egy pár hónap óta forgalomban, orvosi kísérletek alapján már is kitünő hatásának bizonyult: emésztési bajok, a gyomor- és lélegzési szervek hurutos bántalmái, dispeptikus alaku fejköszvény (féloldalu főfájás — Migraine), idült gyomorhurutos szivgöresök, idült hólyaghurut és idült köszvényes bántalmak ellen a tagok és csuklóiban, a vesékbántalmak és idegességek ellen, kitünő oldószer a bélcső gyengesége és tehetlenségénél, és elősegíti a kórsavak kiválasztását, a legfontosabb kiválasztási szervek érintése által a testben. Bámulatos hatású a vizelet kiválasztásánál, melyet nagy mértékben szaporít, s ennél fogva mint a legkitünőbb diuretica érvényül.

Mint oly kitünő hideg (a forrásnál 20° C-nál + 7.4° Celsius) egyvénys savanyúvíz, kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipősége folytán, a legkedvesebb üdítő italt képezi, és tekintve savainak szelíd hatását, az étrend különös megállapítása nélkül is folyton élvezhető.

Borral használva a legelőkelőbb körökben kiváló kedveltségnek örvend!

Savanyúbb borokban egy kevés cukorral vegyítve a „répáti” savanyúvíz valóságos pezsgőt, málnaszörp- vagy citromsavval és egy kevés cukorral vegyítve pedig igen kellemes ízű pezsgő limonádét képez.

A „répáti” savanyúvíz megrendelhető és mindég friss töltésben rendkívül olcsó árban kapható főraktáron: György József és Társa tulajdonosoknál Brassóban (Bolonya 418) továbbá a gyógyszerárakban, fűszer- és vegyes kereskedésekben, szállodákban és minden nagyobb vendéglőben.

„AZIENDA”, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság.

Cselekvő.		Mérleg-számla.				Szenvedő.					
		frt	kr	frt	kr			frt	kr	frt	kr
1.	Pénztári állomány Bécsben és a kezelési pénz-tárban Triestben és követelés a cs. kir. postatakarékpénztárnál			91.04	43	1.	Kibocsátott részvénytőke				480.000
2.	A társaság ingatlanai:	3.354.357	74			2.	Ugyanennek árfolyamtartaléka	119.520	—		
a)	városi házikók	191.957	50	3.546.315	24	3.	Árfolyamkülönbözetek tartaléka	57.707	45	177.227	45
b)	építési telkek Triestben					4.	Nyereségtartalék	3.743.096	24		
3.	Értékpapírok 1887. decz. 31-iki árfolyam szerint.	1.900.680	35			5.	Díjtartalék	110.502	90	3.878.599	14
Ezeket terhelő folyó kamatok		34.234	15	1.934.914	50	6.	Díjtartitelek 1888-ra				
4.	Váltók a társaságban			14.318	04	7.	A nyereségrészes haláleset-biztosítások osztályának díjtartaléka			238.336	69
5.	Hátralékos követelés az „Azienda Assicuratrice” részvényeseinél	752.587	67			8.	A biztosított eredményű társulatok alapja			3.150.019	79
6.	Részletfizetésekkel kiegyeztetett künnlevőségek ugyanezeknél					9.	Bejelentett halálesetek tartaléka	48.013	06		
7.	Követelések jelzálogkövetelésekből			883.586	74	10.	Esedőkes életet-eset-biztosítások tartaléka	7.500	—		
különböző adósoknál						11.	A nyereségrészes halálesetek osztályának tartaléka	5.500	—	56.013	06
8.	Kölcsönök a társaság kötvényeire	130.999	07	208.199	17	12.	Jelzálogtartozások a társasági ingatlanokon			464.234	18
9.	Szerzett életjáradékok és megvett tőkék időszertinti értéke			178.182	24	13.	Különböző hitelezők folyó számláira; levonva az adókatok folyó számlára			356.559	33
10.	Letételek			651.341	80	14.	Hivatalnokok és ügynökök óvadékai	9.380	—		
11.	Butorzat, pénzeszközök, táblák és ingatlanok letétele					15.	Miből értékpapírok	3.380	—	6.000	—
12.	„Patria”-vagyon			27.822	43	16.	Hivatalnokok nyugdíjalapja			17.312	05
13.	Fiókok és ügynökségek számlái és készpénze			12.283	47	17.	Az 1886. évben fel nem vett osztalékok			383	40
				46.170	53	18.	Nyereség a számlaévről			17.104	8
				715.390	16						
				521.461	18						
				8.831.789	93					8.831.789	9

BÉCS, 1888. május 23.

Boisson E. s. k.

Durst s. k.

Hönigswald s. k.

Weinmann L. s. k.

A könyvelő: Lampelmayer G. s. k.

„AZIENDA”, osztrák-francia elemi- és baleset-biztosító társaság.

Vagyon.		Mérleg-számla az 1887-ik évről.				Teher.			
		frt	kr	frt	kr			frt	kr
1.	Ki nem bocsátott 6000 részvény a 80 frt aranyban			480.000	—	1.	Részványtőke, mely áll 12,000 drb 80 aranyforint névértékű részvényből		960.000
2.	Készpénz a központon	32.407	50			2.	Részványtőke-ágítartalék	119.520	—
3.	„ a képviselőségeknél és azok betétei a postatakarékpénztárnál.	84.836	25	117.243	75	3.	Nyeresség-tartalékalap	64.594	04
4.	Állami és értékpapírok			902.549	88	4.	Külön-tartalékalap	105.000.—	frt
5.	A társaság ingatlanai.			212.485	—		levonva az értékpapírok árcsökkenését	71.851.99	—
6.	Óvadékok letétben			1.250	—	5.	Díjtartalék, levonva a visszbiztosításokat és minden tehertől ment	33.148	01
7.	Váltók a társaságban			7.920	27	6.	Kártartalék, levonva a visszbiztosított részeit		217.262
8.	Rendelkezhető követelés bankoknál és a postatakarékpénztárban			64.671	80	7.	Jelzálogkölcson a Trieszti házban (Via St. Catharina 3.)		701.860
9.	Követelések biztosító-intézeteknél, levonva a viszontköveteléseket			247.340	38	8.	Óvadékok letétben		241.821
10.	Künnlevőségek a képviselőségeknél			522.481	85	9.	Folyószámlai hitelezők, levonva az adókat		12.254
11.	Felszerelés, pénztárak sat.	19.276	24			10.	Tisztviselők nyugdíjalapja		1.250
	Értékleírás azokból	963	81	18.312	43	11.	Fel nem vett osztalékok		811.095
						12.	Nyeresség az üzletéből		25.180
									103.863
				2.574.755	36				2.574.755

Megjegyzés: A következő években esedékes díjtöltő állománya 3.607,851 frt 72 krra rúg. Megvizsgálva és a könyvekkel egybevágónak találva:

BÉCS, 1887. december 31-én.

Boisson E. s. k.

Hönigswald J. s. k.

Weinmann L. s. k.

Hartwig Nándor s. k., könyvvezető.

Brassói főügynökség: Haimen Károly.